

На научни сесии почти винаги се вслушвах в неговите критични бележки. При него често идвах на консултации асистенти и аспиранти от други катедри.

Ранната кончина на Д. Димов беше загуба за всички нас във Факултета и в целия институт, не само като учен и преподавател, но и като писател. Той много внимателно слушаше, когато му се разправяха различни случки из живота на института, леко се усмихваше и като че ли се стремеше всичко да запомни. Той замисляше роман за нашето съвремие и нашата интелигенция. Може би в него щяха да се отразят случки и факти от живота на нашия институт. Може би прототипите на новите герои щяха да бъдат почерпани и сред нашите среди - селскостопански специалисти. По общо признание на негови възрастни колеги, той не се е притеснявал никога от факта че е ветеринарен лекар-специалист. Така и в романа „Тютюн“ Димов е обрисувал ветеринарния лекар като един благороден и честен труженик, за което ветеринарното съсловие винаги ще му бъде благодарно.

Димов бе не само малко стеснителен, но и пословично скромнен – не обичаше да шуми за своята работа. В края на 1951 г. той влезе при мен и леко възбуден ми показа един плик с думите: „Донесе го служител от Министерския съвет“. Беше поздрав за „хубавия роман „Тютюн“ от най-високо място. После разбрах, че дълго само аз във факултета съм знаел за това писмо.

За оформянето на досието на Димов за професор, получих от министерството покана да им дам характеристика за него. В автобиографията той беше написал само 15-20 реда на половин страничка. Изключително честен, той не понясаше несправедливостта - беше в тежко състояние, когато започнаха „критиките“ и подмятанията за „Тютюн“. В същото време пристигаха възторжени писма от читателите; а в едно писмо от В. Търново Георги Дерменджиев пишеше: „Само който се е борил заедно с хората от съпротивата, може да напише така за тях“. Този читател смяташе, че романа е написан от Димитър Димов - члена на ЦК на БКП тогава.

Димов беше много работоспособен и неуморим: две години работи върху второто издание на „Тютюн“, за което казваше, че за това време е можел да напише нов роман, а за филма изработи 5 сценария. Моята шега тогава, че ще трябва да вземе за съавтор някой режисьор, се сбъдна и шестият сценарий беше филмиран.